

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Brandconcern BV

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe stwierdzenie wygaśnięcia prawa z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 1495100

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień, oddalenie odwołania w odniesieniu do pozostałych towarów oraz oddalenie odwołania posiłkowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 50 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła wygaśnięcie prawa do wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich towarów z klasy 12, pomimo iż uznała ona, że istniały dowody na rzeczywiste używanie wyodrębnionej podkategorii towarów z klasy 12. Ponadto naruszyła ona prawo nie stosując rozwiązania przyjętego przez Trybunał w wyroku z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie C-40/01 Ansul BV przeciwko Ajax Brandbeveiliging, zgodnie z którym używanie znaku towarowego w stosunku do części nie powoduje wygaśnięcia prawa ochronnego w odniesieniu do towarów, których integralny element stanowią te części.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2012 r. — K2 Sports Europe przeciwko OHIM — Karhu Sport Iberica (SPORT)

(Sprawa T-54/12)

(2012/C 109/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: K2 Sports Europe GmbH (Penzberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Karhu Sport Iberica, SL (Kordoba, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie R 986/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Karhu Sport Iberica, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach białym i czarnym „SPORT” dla towarów z klas 18, 25 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7490113

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy nr 302008015437 „K2 SPORTS” dla towarów z klas 18, 25 i 28; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 982235 „K2 SPORTS” dla towarów z klas 18, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) nie wzięła pod uwagę okoliczności, iż w rezultacie identyczności odnośnych towarów różnice między znakami towarowymi są osłabione; ii) dokonała niepoprawnej oceny zgłoszonego znaku towarowego, uznając, iż nie ma możliwości, by element graficzny był postrzegany przez odbiorców jako przedstawienie litery K; iii) niepoprawnie założyła, iż skoro słowo „SPORT” jest zrozumiałe na wszystkich odnośnych terytoriach, należy je pominąć przy analizie porównawczej; iv) popełniła błąd, dokonując porównania oznaczeń; i v) istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych, nawet gdyby słowo „SPORT” miało nieznaczny charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — IRISL Maritime Training Institute i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-56/12)

(2012/C 109/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kara Shipping and Chartering GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Kheibar Co. (Teheran, Iran), Kish Shipping Line Manning Co. (Wyspa Kish, Iran), Fairway Shipping Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i IRISL Multimodal Transport Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: F. Randolph i M. Lester, Barristers oraz M. Taher, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 11), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, twierdząc, że umieszczając ich nazwy w wykazach załączonych do zaskarżonej decyzji i do zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie podała adekwatnego oraz wystarczającego uzasadnienia;
- nie spełniła kryteriów objęcia wykazem lub popełniła rażąco błąd w ocenie, uznając, iż kryteria te były spełnione w przypadku skarżących lub objęła skarżących wykazem bez odpowiedniej podstawy prawnej;
- nie zapewniła skarżącym prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej; i
- naruszyła, w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, podstawowe prawa skarżących, w tym prawo własności, prawo prowadzenia działalności gospodarczej oraz dobre imię.

2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżące;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty. Twierdzi, że umieszczając jej nazwę w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do strony skarżącej, lub włączyła stronę skarżącą bez odpowiedniej podstawy prawnej w tym zakresie;
- nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe, w tym jej prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie

(Sprawa T-57/12)

(2012/C 109/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph i M. Lester, barristers, oraz M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Nabipour i inni przeciwko Radzie

(Sprawa T-58/12)

(2012/C 109/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ghasem Nabipour (Teheran, Iran), Mansour Eslami (Madliena, Malta), Mohamad Talai (Hamburg, Niemcy), Mohammad Moghaddami Fard (Teheran), Alireza Ghezelayagh (Singapur, Singapur), Gholam Hossein Golparvar (Teheran), Hassan Jalil Zadeh (Teheran), Mohammad Hadi Pajand (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Ahmad Sarkandi (Zjednoczone Emiraty Arabskie), Seyed Alaeddin Sadat Rasool (Teheran) i Ahmad Tafazoly (Szanghaj, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciele: S. Kentridge, QC (Queen's Counsel), M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej